

sub auro | postulandam esse credidit, quod nulli | proconsulum vel ex proconsulibus | statuendam (*sic*) antea postularit. (*In latere*) dd. nn. Val[ente V et Valentiniano coss.]⁷

Romae basis effossa non longe a foro Traiano (VI 1736 descr. de Rossi). —

- 1) Hymetium a. 368 iussu Valentiniani in exilium actum esse narrat Ammianus 28, 1 47—25, defuncto Valentiniano in integrum restitutum esse demonstrat hic titulus. — 2) A. 362 (cod. Theod. 11, 50, 29). — 3) A. 366 seq. (cod. Iust. 5, 61, 1. cod. Theod. 9, 45, 3). — 4) Has provisiones Hymetii memorat etiam Ammianus l. c. — 5) Declinabatur sacerdotium provinciae (de quo cf. O. Hirschfeld ann. inst. arch. 1866 p. 72) propter onera ei iniuncta. — 6) A. 376—378. — 7) A. 376.

1257 Phosphorii.¹ | Lucio Aur. Aviano Symmacho v. c., | praefecto urbi², consuli³, pro praefectis praetorio in urbe Roma finitimisque | provinciis⁴, praefecto annonae ur|bis Romae⁵, pontifici maiori, quinde|cemviro s. f., multis legationibus | pro amplissimi ordinis desideriis | apud divos principes functo⁶, qui | primus in senatu sententiam rogari solitus auctoritate prudentia atq. | eloquentia pro dignitate tanti ordi|nis magnitudinem loci eius inpleve|rit, auro inlustrem statuam, quam | a dominis Augustisq. nostris senatus | amplissimus decretis frequentib. in|petrabit (*sic*), idem triumphatores principes | nostri constitui adposita oratione ius|serunt, quae meritorum eius ordinem | ac seriem contineret; quorum perenne | iudicium tanto muneri hoc quoque ad|didit, ut alteram statuam pari splen|dore etiam apud Constantinopolim | conlocaret. | (*In latere*) dedicata III kal. Maias | d. n. Gratiano IIII et Merobaude cos.⁷

Romae rep. sub Capitolio, est in museo Vaticano (VI 1698). Titulus positus est Symmacho, patri Symmachi oratoris. Cf. Seeck in editione Symmachi p. XLI seq.

- 1) Agnomen Symmachi. — 2) A. 364 (Amm. 27, 5, 5); cf. Seeck Symm. p. XLII. — 3) Symmachum consulem suffectum a. 376 putavit Maius; rectius nisi fallor Seeckius p. XLIII statuit destinatum ei fuisse consulatum ordinarium a. 377, sed decessisse eum ante initum honorem. — 4) Vicarium urbis Romae fuisse Symmachum alibi non traditur. — 5) Cf. supra N. 726. — 6) Legatio ad Constantium suscepta, qua Antiochiam adiit, memoratur ab Ammiano 21, 42, 24 et a Libanio in epistula 925 data ad Symmachum huius filium. — 7) A. 377.

1258 Vettio Agorio Praetextato v. c. et inl., | correctori Tusciae et Umbriae, | consulari Lusitaniae, proconsuli | Achaiae¹, praef. urb.², praef. praetorii | Illyrici Italiae et Africae³, cons. designato⁴, | legato amplissimi ordinis septies et ad impetrandum reb. arduis | semper opposito, | parenti publice privatimq. reverendo, | ut etiam statuae ipsius domus | honoraret⁵ insignia constitui | locarique curavit.⁶

Romae rep. in monte Aventino (VI 1777 saepius descripta saec. XVI—XVIII).

- De Agorio Praetextato cf. Jahn Berichte d. sächs. Ges. d. Wiss. 1851 p. 558; O. Seeck Symmach. p. LXXXIII seq. — 1) A. 362, cf. Ammian. 22, 7, 6. Zosim. 4, 5. — 2) A. 367/8; cf. Ammian. 27, 9, 8. — 3) A. 384 (cod. Theod. 6, 5, 2). — 4) Praetextatus mortuus esse videtur in ipsa praefectura praetorii, cum esset consul designatus; cf. Symmachus relat. 10—12 (potissimum 12, 4). — 5) Haec confusa videntur. — 6) Deesse in sine aliquid non traditur sed probabile est (periisse nomen filii coniecit Seeck).